גמ' מכדי קתני • במתניתין • כולהו • כל דבריהם העושים למילה מוהלין ופורעין ומושכין כו' למה לי דתנן בגללה בריעתה עושין כל צרכי מילה: גיזרי טרלה וכמתני'(ג) מפרש להו הן גיזרי המעכבין ויש שחיגן מעכבין כגון בשר שחיגה חופה רוב העטרה אלא מיעוטה ומה היא עטרה? שורה גבוה המקפת בגיד סביב שממנה הגיד מפעפע ויורד לגד הקרקע ומפעפע ויורד לגד הגוף: **הממ** • בשבת: **כל זמן שהוא עוסק כו'** • אלא סיפא דיליף ידו, אם רצה שמפשיטו כה לגיזי: **בין** מעכבין את המילה **שאין** מעכבין, תורה אור

גדול בהדיא בפ"ב דיבמות (ו) לתני"ג דבכמה דוכתין תניא מה שבהדיא בפסוק ליכבי (ז) למתני גדול אלא מל מעטה כרת:

***לועס** בשינוי • לקמן מל גב דאחר מילה חולה שים בו סכנה הוא מ"מ כמה דאפשר לשטויי משנינן: הכא

גמ' מכדי קתני כולהו, "כל צורכי מילה" לאתויי מאי? לאתויי הא דת"ר "המל את כל זמן שהוא עוסק במילה חוזר בין על הציצין שאין המעכבין את המילה בין על הציצין שאין מעכבין את המילה, פירש על ציצין המעכבין את המילה חוזר, על ציצין שאין מעכבין את המילה אינו חוזר, מאן תנא "פירש אינו פירש אלא מאי חוזר" אמר רבה בר בר חנה אמר רבי יוחנן רבי ישמעאל בנו של ר' יוחנן בן ברוקה היא דתניא *ארבעה עשר שחל להיות בשבת מפשיט (*אדם) הפסח עד החזה דברי רבי ישמעאל בנו של ר' יוחנן בן ברוקה וחכ"א מפשיטין את כולו שמא עד כאן לא קאמר ר' ישמעאל בנו של ר' יוחנן בן ברוקה התם (ח) משום דלא בעינן "זה אלי ואנוהו" הכי נמי *דתניא "זה אלי ואנוהו" התנאה לפניו במצות עשה לפניו סוכה נאה ולולב נאה ושופר נאה ציצית נאה ספר תורה נאה וכתוב בו לשמו בדין נאה בקולמוס נאה בלבלר אומן וכורכו בשיראין נאין אבא שאול אומר "ואנוהו" הוי דומה לו מה הוא חנון ורחום אף אתה היה חנון ורחום אלא אמר רב אשי הא מני רבי יוסי היא דתנן "רבין שראה בעליל ובין שלא נראה בעליל מחללין עליו את השבת רבי יוסי אומר נראה בעליל אין מחללין עליו את השבת שמא דילמא עד כאן לא קאמר ר' יוסי התם (ט) דלא ניתנה שבת לידרוש, אבל הכא דניתנה שבת לידרוש הכי נמי, אלא אמרי נהרדעי הכא דפליגי עליה דרבי יוסי היא דתנן *ארבעה כהנים נכנסין: שנים בידם שני סדרים, ושנים בידם שני בזיכין, וארבעה מקדימין לפניהם: שנים ליטול שני סדרים, ושנים ליטול שני בזיכין המבניסין עומדים בצפון ופניהם לדרום, והמוציאין עומדים בדרום ופניהם לצפון, אלו מושכים ואלו מניחין, טפח של זה בצד טפחו של זה משום שנאמר "לפני (ה') תמיד" ר' יוסי אומר אפילו אלו נוטלין ואלו מניחין אף זה היה תמיד. ת"ר מהלקטין את המילה ואם לא הילקט ענוש כרת מני? אי כרבא אומן, מתקנף לה רב פפא אומן, לימא להו אנא עבדי פלגא דמצוה אתון עבדיתו פלגא דמצוה? אלא אמר רב פפא גדול, מתקנף לה רב אשי לעולם אומן וכגון דאתא בין השמשות דשבת ואמרו ליה לא מספקינא, ואמר להו מספקינא ועבד ולא איסתפק, ואישתבח דחבורה בוא דעבד ועניש כרת: מוציאין וכו': אמר רב פפא האי אומנא דלא מייץ סכנה הוא ועבדינן ליה פשיטא מדקא מחללי עליה שבת סכנה הוא? מהו דתימא האי דם מיפקד פקיד, קמ"ל חבורי חבורי מיחבר ודמיא דאספלנית וכמן: מה אספלנית וכמן כי לא עביד סכנה הוא אף ה"נ כי לא עביד סכנה הוא: ונותנין עליה אספלנית: אמר אביי *אמרה לי אם אספלניתא דבולהון כיבי, שב מינאי תרבא וחדא קיראי, רבא אמר: קירא וקלבא רישיינא, דרשה רבא במחוזא קרעינהו בני מיומי אסיא למיניהו אמר להו שבקי לכו חדא דאמר שמואל "האי מאן דמשי אפיה ולא נגיב טובא נקטרו ליה מחספניתא

תורה אור

חוזר אמר רבה בר בר חנה אמר רבי יוחנן רבי ישמעאל בנו של ר' יוחנן בן ברוקה היא דתניא *ארבעה עשר שחל להיות בשבת מפשיט (*אדם) הפסח עד החזה דברי רבי ישמעאל בנו של ר' יוחנן בן ברוקה וחכ"א מפשיטין את כולו שמא עד כאן לא קאמר ר' ישמעאל בנו של ר' יוחנן בן ברוקה התם (ח) משום דלא בעינן "זה אלי ואנוהו" הכי נמי *דתניא "זה אלי ואנוהו" התנאה לפניו במצות עשה לפניו סוכה נאה ולולב נאה ושופר נאה ציצית נאה ספר תורה נאה וכתוב בו לשמו בדין נאה בקולמוס נאה בלבלר אומן וכורכו בשיראין נאין אבא שאול אומר "ואנוהו" הוי דומה לו "מה הוא חנון ורחום אף אתה היה חנון ורחום אלא אמר רב אשי הא מני רבי יוסי היא דתנן "רבין שראה בעליל ובין שלא נראה בעליל מחללין עליו את השבת רבי יוסי אומר נראה בעליל אין מחללין עליו את השבת שמא דילמא עד כאן לא קאמר ר' יוסי התם (ט) דלא ניתנה שבת לידרוש, אבל הכא דניתנה שבת לידרוש הכי נמי, אלא אמרי נהרדעי הכא דפליגי עליה דרבי יוסי היא דתנן *ארבעה כהנים נכנסין: שנים בידם שני סדרים, ושנים בידם שני בזיכין, וארבעה מקדימין לפניהם: שנים ליטול שני סדרים, ושנים ליטול שני בזיכין המבניסין עומדים בצפון ופניהם לדרום, והמוציאין עומדים בדרום ופניהם לצפון, אלו מושכים ואלו מניחין טפח של זה בצד טפחו של זה משום שנאמר "לפני (ה') תמיד" ר' יוסי אומר אפילו אלו נוטלין ואלו מניחין אף זה היה תמיד. ת"ר מהלקטין את המילה ואם לא הילקט ענוש כרת מני? אי כרבא אומן, מתקנף לה רב פפא אומן, לימא להו אנא עבדי פלגא דמצוה אתון עבדיתו פלגא דמצוה? אלא אמר רב פפא גדול, מתקנף לה רב אשי לעולם אומן וכגון דאתא בין השמשות דשבת ואמרו ליה לא מספקינא, ואמר להו מספקינא ועבד ולא איסתפק, ואישתבח דחבורה בוא דעבד ועניש כרת: מוציאין וכו': אמר רב פפא האי אומנא דלא מייץ סכנה הוא ועבדינן ליה פשיטא מדקא מחללי עליה שבת סכנה הוא? מהו דתימא האי דם מיפקד פקיד, קמ"ל חבורי חבורי מיחבר ודמיא דאספלנית וכמן: מה אספלנית וכמן כי לא עביד סכנה הוא אף ה"נ כי לא עביד סכנה הוא: ונותנין עליה אספלנית: אמר אביי *אמרה לי אם אספלניתא דבולהון כיבי, שב מינאי תרבא וחדא קיראי, רבא אמר: קירא וקלבא רישיינא, דרשה רבא במחוזא קרעינהו בני מיומי אסיא למיניהו אמר להו שבקי לכו חדא דאמר שמואל "האי מאן דמשי אפיה ולא נגיב טובא נקטרו ליה מחספניתא

כה המילה הכי נמי דכי פירש והדר נתו לתחלתה לנפשה היא והוי כמו שלא פירש וגומר כל מלותו: **רבנן דפליגי עליה דרבי יוסי** • גבי לחם הפנים: **מרבעה כהנים נכנסין** • להיכל בשבת לסדור לחם הפנים: **שני סדרים** • שהיה מערכות של לחם: **שני בזיכין** • שהי כפות מלאות לבונה כדכתיב (ויקרא כד) ונתת על המערכת לבונה זכה: **מקדימין לפניהם** שנים ליטול • מן השלחן שני סדרים הישנים: **ושנים ליטול שני בזיכין** • והשלחן היה נתון לתרכו ממזרח למערב וחלו שומדין מזה לרוחב השלחן בצפון וחלו עומדין לנגדו לדרום ולוזוקת מכניסין לצפון לכל צפון מקום הישנה כדלתמיין במסכת סוכה (דף ט.) גבי חילוק לחם הפנים למשמרת הכנסת הלבונה ולוזוקת הכנסין חולקין בצפון כדי שילולו (ו) לכנסין: **רבי יוסי אומר אפילו** אלו נוטלין • תמיה ומסלקין כולה מן השלחן ולאחר שעה מכניסין חלו: **אף זה טפיל** • ומה לחי מקיים "תמיד" שלא יהי שלחן בלא לחם, ולרבנן לי שקלי ושבקי ליה והדר מסדרי לה מיקרי להו "תמיד" שלא התחלה אחריתי ומשא שמתעכב שלחן בלא לחם וגבי פירש נמי כי הדר אתי, מילתא אחריתי היא, ולרבי יוסי דאמר כי שבקי והדר מתחלי נמי "תמיד" הוא דחדא מילתא הוא דכתיב נמי פירש, תורה אור לעי"ל שחין מעכבין, דכולה נמר מילתא היא: **מנו** • בציון המעכבין: **מפלקטין** • בציון הכנסין: **אי כרבא** • דאמר מילתא היא: **ומשום פגמא** • עטרה כרת ושבשה קלי שחיל שבת ולא עשה מצוה: **ונימא מלא עבדי פלגא** • כלומר הוחיל ושבשהתחיל, ברשות התחיל, וחבורה שעשה ברשות עשה, למאי חייב, נימא להו לכו חתם ומיימו המלחכה: **מלא אמר רב פפא** • בגדול שמל קמייתי, ובחול, ועטה כרת דקאמר, משום מילה קאמר, דעדיין ערל הוא: **ולכי** •